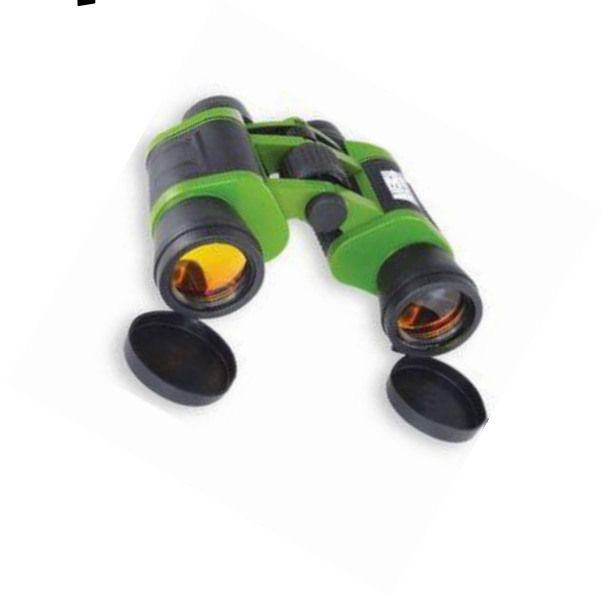

Κάθε αντικείμενο και μια ιστορία...

Έκδοση: Δ' τάξη – 132^{ου} Δ.Σ.Αθηνών

Μάρτιος 2018.

ΤΑ ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΑ ΚΟΧΥΛΙΑ!

Έχω ένα κουτί που έχει μέσα κοχύλια που και μένα είναι πολύ σημαντικό, γιατί τα μαζεύω από την θάλασσα. Το κουτί είναι ξύλινο ανοίγει και κλείνει, και μέσα τα κοχύλια είναι και μεγάλα και μικρά.

Και τώρα ακούστε την ιστορία του: Μια μέρα, πρόπερσι, είχα βρει μια πετρούλα, που ήταν λαμπερή και έτσι η πετρούλα μου έδωσε μια έμπνευση: να μαζεύω σε ένα κουτί κοχύλια και λαμπερές πέτρες. Έτσι, όταν πήγα σπίτι, την έβαλα στο κουτάκι μου.

Όταν ξύπνησα το άλλο πρωί, είπα στον μπαμπά μου να ξαναπάμε στην θάλασσα. Αλλά δεν πήγαμε. Πήγαμε την Κυριακή σε μια άλλη θάλασσα. Εκεί είδα

πολλές πέτρες, μικρές, μεγάλες. Είδα κι ένα τεράστιο κοχύλι και το πήρα και το έκρυσα στην τσάντα μου. Κανείς δεν το ήξερε, κανείς! Αυτό είναι από όλα το άλλο κοχύλια το πιο όμορφο.

Α, και στο κουτί έχω βγάλει ένα όνομα: «<<Οι περιπέτειες των κοχυλιών». Κάθε φορά που βλέπω τα κοχύλια μου φαντάζομαι, ότι μπορούν να μιλήσουν και να λένε τα μυστικά τους: λένε τις περιπέτειές τους. Για παράδειγμα ένα κοχύλι έχει μια γρατσουνιά, γιατί έχει περάσει πλοίο επάνω του. Κι είχε φοβηθεί πολύ!

Ναταλία

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ ΜΟΥ.

Έχω μια φωτογραφία που για μένα είναι πολύ σημαντική, γιατί με τη φαντασία μου νομίζω ότι είναι αληθινή. Είναι σε μια μαύρη θήκη. Σε αυτήν τη φωτογραφία είναι ο παππούς μου, που δεν τον έχω δει ποτέ.

Αυτή τη φωτογραφία την φωτογράφησε ο μπαμπάς μου το 2006. Όταν ο μπαμπάς μου μου έδειξε τη φωτογραφία, δεν ήξερα ποιος ήταν αυτός. Ο μπαμπάς μου εξήγησε ποιος ήταν και όταν μου είπε ότι είχε πεθάνει, άρχισα να κλαίω. Πήρα μαζί μου την φωτογραφία και πήγα στο δωμάτιο μου. Μετά από λίγο πήγα στον πατέρα μου και τον ρώτησα αν τον είχα δει ποτέ και αυτός μου απάντησε «όχι».

Από τότε την έχω φυλαγμένη στο συρτάρι μου, στο γραφείο. Και κάθε βράδυ την βλέπω και χαίρομαι που πιστεύω ότι είναι αληθινή. Εγώ φαντάζομαι ότι ο παππούς μου θα χαιρόταν αν ήξερε πως γράφω ιστορία γι' αυτόν. Και αν ζούσε πιστεύω ότι θα με συμβούλευε: «να είσαι γενναίος και να προσπαθείς σε ότι κάνεις, να μην φοβάσαι, να είσαι θαρραλέος και να προσπαθήσεις να γίνεις καλός σε όλα, αν μπορείς!»

Ένο

Η ΣΑΚΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα σακί με πολλά σχέδια γύρω γύρω.

Το είχε φτιάξει ένας καλός κύριος με πολύ αγάπη, γιατί ήθελε το παιδί του να έχει μια τσάντα για τα βιβλία του σχολείου του, επειδή δεν είχε λεφτά να του αγοράσει μία. Έτσι του έφτιαξε την τσάντα να την παίρνει μαζί του στο σχολείο.

Όταν μεγαλώσει, θα την αφήσει και θα περιμένει να μαζέψει αρκετά λεφτά για να αγοράσει μία τσάντα που να του χωράει στην πλάτη. Τότε θ' αγκαλιαστούν πατέρας και γιος κι έτσι τώρα το παιδί του θα έχει μια καινούρια τσάντα.

Την παλιά θα την έχει σαν ενθύμιο από τον πατέρα του!

Ηλιάνθος

Η ΒΑΡΚΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

Ο Γιάννης είχε μια μικρή βάρκα και του άρεσε να κάνει βόλτες. Μια μέρα ο μπαμπάς του πήρε τη βάρκα να πάει για ψάρεμα. Ο Γιάννης ήθελε πολύ να πάει μαζί του αλλά ο μπαμπάς του δεν τον άφηνε.

Όμως το βράδυ ο μπαμπάς του έψαχνε τη βάρκα και δεν την έβρισκε. Ούτε και το Γιάννη. Τελικά ευτυχώς ο Γιάννης γύρισε. Ο μπαμπάς του είχε θυμώσει πολύ κι ο Γιάννης του υποσχέθηκε πως δεν θα το ξαναέκανε αυτό ποτέ.

Μιλάτ

ΤΟ ΚΟΥΝΕΛΑΚΙ ΜΟΥ

ΤΟ αγαπημένο μου πράγμα είναι ένα αρκούδι -λαγουδάκι που την λένε Ευτυχία. Το αγαπώ πολύ, το φροντίζω και μου αρέσει όταν παίζω μαζί της. Μου αρέσει επειδή είναι πολύ μαλακή, χνουδωτή και γλυκούλα, κοιμάμαι μαζί της και όταν πηγαίνω στο σχολείο την αφήνω στο κρεβάτι.

Αλεξάνδρα

Ο ΡΟΥΝΤΟΛΦ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι ένα ελαφάκι χριστουγεννιάτικο που τον λένε: Ρούντολφ. Τον έχω πάρει στα jumpo και τον έχω 6 χρόνια . Του Ρούντολφ του αρέσουν τα καρότα και του αρέσουν και οι αγκαλιές και δεν του αρέσει να τον κοροϊδεύουν.

Ο Ρούντολφ έχει καφέ δέρμα κόκκινη μύτη , κόκκινα κέρατα κόκκινες σπλές και ένα κόκκινο κασκόλ με νιφάδες χιονιού .

Έχει ροζ αυτιά και μπλε μάτια. Έχει και μια άσπρη ουρά . Ο Ρούντολφ μου αρέσει γιατί μπορούμε να κοιμόμαστε μαζί και γιατί του αρέσουν οι αγκαλιές και του κάνω πολλές.

Κατερίνα Τζ.

Η ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΗ ΚΟΥΚΛΑ ΜΟΥ

ΤΟ αγαπημένο μου πράγμα είναι μια κούκλα πορσελάνινη. Έχει ξανθά μαλλιά και μπλε μάτια. Το φόρεμα της είναι γεμάτο με λουλούδια και έχει μια στήριξη σιδερένια.

Άμα μου την πάρει κανείς και μάθαινα ποιος μου την έκλεψε θα ήταν αυτός με ένα χτυπημένο μάτι και εγώ τιμωρία.

Ωραίο εεεεεεεεεε!!!!!!

Λουίζα

ΤΟ ΛΑΠΤΟΠ ΠΟΥ ΘΕΛΩ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι το λάπτοπ γιατί είναι παιχνιδιάρικο πολύ καλό και πολύ έξυπνο. Δεν έχω στο σπίτι μου αλλά θα το φέρουν οι γονείς μου το λάπτοπ τα Χριστούγεννα που δίνουν τα δώρα του παιδιού. Θέλω να το αγοράσω από τον ΚΩΤΣΟΒΟΛΟ και θέλω να το δω από πολύ κοντά. Τα χρώματα που θέλω να έχει το λάπτοπ είναι μπλε, πράσινο, κίτρινο και κόκκινο και να έχω τον φορτιστή του. Θέλω να το έχω για πάντα και να το βάζω πάντα στο σπίτι μου.

Ντάνιελ

ΤΟ ΒΑΖΟ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΑ ΤΟΥ.

Έχω ένα βάζο που για μένα είναι πολύ σημαντικό, γιατί είναι φτιαγμένο με αγάπη, γι' αυτό ανοίγει το καπάκι το' από τα αριστερά, απ' το μέρος της καρδιάς.

Και τώρα ακούστε την ιστορία του : πριν από 12 χρόνια ήταν 11 βάζα που κανένας δεν τα αγόραζε. Ξαφνικά εμφανίστηκε μια ευγενική κυρία που την λέγανε Εύη .Η κ. Εύη τα αγόρασε όλα τα βάζα. Τα βάζα είχαν μέσα σάλτσα κι όταν τελείωσαν η κυρία Εύη σκέφτηκε αντί να τα πετάξει να κάνει μια χειροτεχνία με την τάξη της.

Όταν πήγαν τα άδεια βάζα στην τάξη συνάντησαν πολλούς φίλους :το σκοινί, τα έντομα και το κερί . Όταν τους κόλλησαν τα έντομα,

πονούσαν και ανέβασαν πυρετό .Όταν τους έβαλαν το σκοινί τους πόναγα τα αυτιά και όταν τους βάλανε το κερί, μεταμορφώθηκαν επιτέλους σε ωραία φανάρια.

Όταν εμένα με πήρε ο Κώστας σπίτι του , με έβαλε σε ένα μυστικό συρτάρι. Με ανάβει σε διακοπές ρεύματος και μου μιλάει πολλές φορές, συνήθως όταν είναι δυστυχισμένος!

Κώστας

Η ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΑΣΚΑ.

Γεια, είμαι η μάσκα και θα σας πω την ιστορία μου. Μια φορά και έναν καιρό ήμουνα σε ένα μαγαζί. Εκεί υπήρχαν κι άλλες μάσκες αλλά ήμουν εγώ η πιο διαφορετική. Οι άλλες ήταν κανονικές μάσκες. Δεν είχα φίλο ούτε φίλη , γιατί ήμουν πολύ διαφορετική από τους άλλους.

Σκεφτόμουνα με τη φαντασία μου ότι με έφτιαξε ένας κύριος που του άρεσε να φτιάχνει μάσκες. Εμένα με έφτιαξε με τα χέρια του. Και χρησιμοποίησε την φαντασία του. Με έφτιαξε διαφορετική, γιατί ήθελε να είμαι η πιο σημαντική και να με αγοράσει κάποιος ξεχωριστός άνθρωπος. Ακόμη θυμόταν την άλλη μάσκα που είχε από μικρός και διαλύθηκε. Με χρησιμοποίησε σαν την παλιά του. Με φορούσε σε πάρτι, στο πάρκο, και όταν έπαιζε παιχνίδια φαντασίας. Ήμουν η αγαπημένη του κύριου που με αγόρασε γιατί η άλλη μάσκα που είχε από μικρός ήταν ολόγεια σαν και μένα.

Αυτή ήταν η ιστορία μου. Α! παιδιά, να η συμβουλή μου: όσο διαφορετικοί κι αν είστε, μπορείτε να ζήσετε μια υπέροχη ζωή!

Σάρα

ΤΟ ΑΜΑΞΑΚΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑΣΤΡΟΥΜΦ !

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν τα στρουμφάκια σ' ένα μαγικό χωριό. Ένα πρωί ο Παπαστρούμφ αποφάσισε να πάει μια βόλτα στο δάσος. Μπήκε στο καινούριο του αυτοκίνητο και ξεκίνησε. Αυτό είχε πράσινο, γυαλιστερό χρώμα, μεγάλες ρόδες και κίτρινο κάθισμα.

Στο δάσος είδε όμορφα λουλούδια, δέντρα και γνώρισε πολλά ζώα. Όποια ήθελαν τα έβαλε στο αμαξάκι του και γύρισε στο χωριό του , για να γίνουν όλοι φίλοι.

Καράρ

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΤΑΜΠΛΕΤ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι το τάμπλετ . Το τάμπλετ μου αρέσει γιατί έχει μαύρο χρώμα και έχω κατεβάσει πολλά παιχνίδια. Εγώ δεν παίζω μόνο, αλλά κάνω πολλά πράγματα στο

τάμπλετ. Μπαίνω messenger, στο face book, ακούω μουσική και μπαίνω στο Youtube.

Το τάμπλετ μου το πήρε η θεία μου στη γιορτή μου. Είναι το καλύτερο δώρο που μου έχουν κάνει στη γιορτή μου. Πολλές φορές το τάμπλετ μου έχει πέσει κάτω . Για αυτό προσπαθώ να το προσέχω.

Μανώλης

Η ΜΙΚΡΗ ΜΟΥ ΓΑΤΟΥΛΑ

Από τα αγαπημένα μου πράγματα είναι τα λούτρινά μου. Έχω ένα αγαπημένο γατάκι που έχει δύο χρώματα μπεζ με ροζ . Έχει χρυσά ματάκια και είναι πολύ γλυκό. Κοιμάμαι μαζί της και δεν την αφήνω ποτέ να την πειράξει κανείς . Μου αρέσει πολύ να την αγκαλιάζω και να την ζουλάω.

Την ονομάζω ψιψίνα. Είναι η αγαπημένη μου γιατί είναι πολύ γλυκιά και επειδή ήταν έτσι όπως την φανταζόμουνα πριν την αγοράσω. Την ψιψίνα μου την αγόρασα σε ένα κατάστημα παιχνιδιών και έκανε 7 ευρώ . Επίσης είναι πολύ μαλακιά και χνουδωτή . Ακόμα επειδή τα μάτια της είναι χρυσά και λαμπερά φωσφορίζει την νύχτα στο σκοτάδι .

Ντόνα

ΤΑ ΠΟΛΥ-ΤΑΞΙΔΕΜΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Είμαστε ένα ζευγάρι παπούτσια. Γεννηθήκαμε το 1908. Μας έφτιαξε μια γιαγιά η κυρία Μαρία με πολύ μικρά μάτια. Μας δημιούργησε για να μας φορέσει μια φτωχή γυναίκα, γνωστή της. Η γιαγιά ζούσε στην Σουηδία και η γυναίκα στο Ιράκ.

Μια μέρα, που λέτε, μετά από δύο χρόνια, η γιαγιά, η κυρία Μαρία, πήρε την απόφαση να πάει στο Ιράκ που γινόταν πόλεμος, να μας δώσει σε εκείνη.

Το πρόβλημα ήταν που δεν ήξερε πώς να μας πάει. Στο τέλος αναγκάστηκε να μας πάει

με ένα μικρό καράβι την μισή διαδρομή και την άλλη μισή με τα πόδια. Είχε κουραστεί πάρα πολύ.

Όταν έφτασε η κυρία Μαρία στο Ιράκ είδε την γυναίκα πεσμένη κάτω και κακοχτυπημένη. Μας έδωσε στην γυναίκα να μας φορέσει κι εκείνη μας φόρεσε. Με κάποιον τρόπο την πήρε και φύγαμε.

Την πήγε στην Σουηδία που ήταν όλα ήρεμα. Της βρήκε ένα σπίτι η κυρία Μαρία. Η ζωή της γυναίκας άλλαξε για τα καλά. Κιόλας έκανε κι ένα αγοράκι που τον λέγανε Γιάννη.

Όμως όταν η γυναίκα γέρασε και ο γιος της μεγάλωσε λίγο εμείς δεν της κάναμε πια. Επειδή της άρεσαν πολύ τα λουλούδια, αλλά δεν είχε, γιατί δεν είχε γλάστρες, έβαλε μέσα μας λουλούδια σαν να ήμασταν γλάστρες. Μετά από δύο εβδομάδες η κυρία Μαρία πέθανε και η γυναίκα στεναχωρήθηκε πολύ. Όταν μας κοιτούσε θυμόταν την στιγμή που η κυρία Μαρία μας έδωσε σε εκείνη. Έτσι μπορούσε να την θυμάται. Και έζησε ειρηνικά χωρίς πόλεμο την ζωή της, με τον γιο της τον Γιάννη, και εμείς φυσικά ζήσαμε ωραία.

Μαρκέλλα

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ

Πριν από 18 χρόνια βρέθηκα σε ένα μαγαζί στην Μογγολία. Με έφτιαξε ένας κύριος με μεγάλη μύτη. Την άλλη μέρα ήρθε και με πήρε κρυφά ένα φτωχό παιδί. Μια μέρα όμως το παιδί με έστειλε στο ξάδερφό του στην Χιλή. Από τότε αυτός άρχισε να με παίζει ασταμάτητα. Μετά από 2 χρόνια με είχε χάσει κάπου και καταλάθος η μητέρα του με πέταξε στα σκουπίδια.

Εκεί έπεσα δίπλα σε έναν κουβά που δεν τον συμπαθούσα καθόλου γιατί με κοίταζε περίεργα. Μετά από 2 μέρες μου ζήτησε να γίνουμε φίλοι. Εγώ όμως του είπα όχι. Εκείνος άρχισε να κλαίει.

Μια βροχερή μέρα με κούνησε ο άνεμος και με πήγε σε ένα πάρκο. Εκεί με πήρε ένα πλούσιο παιδί. Εγώ εκείνη την στιγμή σκέφτηκα γιατί να με πάρει ένα πλούσιο παιδί χωρίς λόγο; Όμως σκέφτηκα λάθος, γιατί μετά από 10 μήνες έχασε τα πάντα εκτός από την οικογένεια του και εμένα. Άρχισε να κοιμάται μαζί μου στα σοκάκια για 10 μέρες. Εγώ το βοηθούσα να περνάει ωραία με αυτά που έκανα. Και το βοήθησα να βρει η οικογένεια του δουλειά. Και τελικά τους βρήκα μια δουλειά.

Έτσι βγάλανε αρκετά λεφτά και αγόρασαν ένα σπίτι και πολλά παιχνίδια και γι' αυτό με έστειλε σε ένα μαγαζί που ήταν δικό τους και εκεί έκαναν 100 ίδια αντίγραφα όπως εμένα.

Μετά από 2 μήνες ένιωσα μέσα μου ότι κανείς δεν με χρειάζεται. Την στιγμή που πήγα να κλάψω ήρθε ένα κορίτσι που την λέγανε Έρικα και με πήρε. Όταν με αγόρασε άρχισα να γελάω. Αυτή η Έρικα είχε μια μικρή αδελφή που φαινόταν γλυκιά αλλά ήταν ένα διαβολάκι μέσα της. Η μικρή ήταν έτοιμη να με χαλάσει αλλά η αδελφή της η Έρικα της κράτησε στο χέρι και της είπε «μην το κάνεις». Η αδελφή της Έρικας την άκουσε και δεν με χάλασε. Έτσι όπως περνούσε ο καιρός άρχισα να χαλάω. Όταν χάλασα, με έβαλε στο δωμάτιό της για να με βλέπει, αλλά οι γονείς της με πέταξαν. Κι έτσι έμεινα για πάντα μόνος μου!

Άλεξ

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι το PLAYSTATION 4, το FIFA 18 και το κινητό μου. Το PLAYSTATION 4 είναι ένα ηλεκτρονικό που συνδέεται με την τηλεόραση, παίζεις παιχνίδια και βλέπεις ταινίες. Μου αρέσει γιατί το παίζω κάθε μέρα κι είναι τέλειο. Το PLAYSTATION 4 είναι μαύρο και κάπου γίνεται λίγο μπλε όταν είναι ανοιχτό.

Το FIFA 18 είναι ένα παιχνίδι για το PLAYSTATION 4, που είναι ποδόσφαιρο. Για διαφημιστικό, το εξώφυλλο έχει τον RONALDO. Τώρα πρόσφατα πήρα Π.Α.Ο.Κ και ο αδερφός μου BARCELONA και τον νίκησα 6-5.

Το κινητό μου είναι μάρκα SAMSUNG GALAXY 3 και έχω παιχνίδια, το CLASH ROYALE, το FIFA MOBILE, το MOBILE LEGEND, το FOOTBALL STRIKE, το SUBWAY SURFERS, το LAST BATTLEGROUNDS SURVIVAL και το KNIFE HIT. Έχω και τραγούδια όπως το HAVANA και άλλα πολλά.

Γιώργος

ΠΑΛΙ ΚΑΛΑ ΠΟΥ ΤΟ ΒΡΗΚΑ

Εγώ: Μαμά που είναι το τάμπλετ μου, θα παίξω με τους φίλους μου CLASH ROYALE.

Μαμά: Δεν ξέρω. Εσύ όμως πού το έβαλες πριν φύγεις;

Εγώ: Εγώ το είχα αφήσει στο δωμάτιό μου.

Μαμά: Να σου πω την αλήθεια δεν το έχω δει πουθενά όλη μέρα.

Εγώ: Καλά εγώ πάω να το ψάξω.

Μαμά: Ματέο, το βρήκες;

Εγώ: Όχι, πάρα μόνο όλα τα πράγματα που είχα αγοράσει.

Μαμά: Για πήγαινε ρώτα τον μπαμπά σου.

Εγώ: Μπαμπά μήπως ξέρεις που είναι το τάμπλετ μου;

Μπαμπάς: Ναι ξέρω. Το έβαλε η αδερφή σου κάτω από το μαξιλάρι.

Εγώ: Ουφ, πάλι καλά που το βρήκα.

Ματέο

ΤΟ ΤΥΧΕΡΟ ΒΑΝΑΚΙ!

Εγώ είμαι ένα βανάκι και είμαι φτιαγμένος από μέταλλο και λίγο πλαστικό. Έχω πλαστικά τζάμια, μεταλλικές ρόδες, δυο φωτάκια που μπορείς να τα ανάψεις με ένα κουμπάκι. Έχω και μια πορτούλα που μπορείς να βάλεις ανθρωπάκι από LEGO. Με έφτιαξε γέρος, ο κύριος Γιάννης, όταν ήταν 68 χρονών. Με έφτιαξε στο 1981.

Εγώ είμαι 10 χρονών και έχω κι αδερφή. Με λένε Ίγκορ είμαι από την Πολωνία, όπως και η αδερφή μου, η Patricia. Το πιο συνηθισμένο μας παιχνίδι ήταν το κυνηγητό. Με κρατούσε ένα παιδάκι, που το λέγαμε Θεμιστοκλή. Εμείς τον λέγαμε ντοματένιο, γιατί είχε κόκκινο πρόσωπο. Μια φορά, όταν με πήγε στη θάλασσα, καταλάθος του έπεσα στο νερό. Αλλά εγώ δεν μπορούσα να πνιγώ, γιατί ήμουν βανάκι. Γι' αυτό βγήκα γρήγορα από το νερό. Όταν γυρίσαμε στο σπίτι και με έκανε μπάνιο. Την δεύτερη μέρα το παιδί με πήγε σε

ένα καφενείο. Δεν ξέρω πώς άλλα όταν το παιδί μου έδωσε κάτι να φάω, ένιωσα τη γεύση του. Όμως ήθελα να είμαι πιο πολύ βανάκι και όχι άνθρωπος.

Ταξίδεψα σε πολλά μέρη του κόσμου. Σε δύο μέρες πλησιάζανε τα γενέθλια μου. Α! μήπως θέλετε να σας πω την ευχή; Καλύτερα να έχετε υπομονή. Λοιπόν, όταν ήρθε η μέρα γενεθλίων μου και θα γινόμουν 12 χρονών, τότε είπα φωναχτά την ευχή μου: θα ήθελα να υπάρχει ένα κουμπί που θα έφτιαχνε έναν κόσμο για βανάκια!

Μια μέρα μετά τα γενέθλιά μου βρήκα ένα κουμπί και το πάτησα, γιατί στα βανάκια αρέσει πολύ να πατάνε κουμπιά. Όταν το πάτησα ξαφνικά εγώ με την αδερφή μου βρεθήκαμε σε έναν κόσμο μόνο για βανάκια. Εκεί είδα και ένα σουπερ βανάκι που πέταγε στον ουρανό. Χάρηκα πολύ όταν το είδα.

Τώρα βρήκα σπίτι σ' αυτόν τον κόσμο και πάω σχολείο. Τι άλλο θα ήθελε ένα βανάκι από τη ζωή του; Α! θυμάστε τον Θεμιστοκλή που σας έλεγα; Μου λείπει, αλλά έχω την φωτογραφία του. Στο σχολείο έχω πολλούς φίλους: Τον Αλέξ, τον Ένο, το Γιούρι, τη Χαρά, τη Μαριλένα, την Ίντι, τη Μαρκέλλα, τον Καράρ, τη Σάρα, τη Ναταλία, τον Κώστα, τον Μιλάτ, τον Μουστάφα και την καλύτερη δασκάλα στον κόσμο: Είναι η κυρία Εύη.

Ίγκορ

Η ΔΕΜΕΝΗ ΚΑΡΕΚΛΑ!

Είμαι μια καρέκλα που ένας κύριος με το όνομα Γρηγόρης με έφτιαξε στο σπίτι του. Με έφτιαξε από ξύλο και με έδειξε στην γυναίκα του, την Αλεξάνδρα. Η Αλεξάνδρα και ο Γρηγόρης είχαν την ιδέα να με χαρίσουν στον γιο τους, τον Σταύρο. Ο Σταύρος λοιπόν με πήρε και με κράτησε. Με κρατούσε, και όταν με κοιτούσε σκεφτόταν τους γονείς του.

Μια μέρα καθώς πήγαινε στο σουπερ μάρκετ ο Γρηγόρης, τον πάτησε ένα φορτηγό, γιατί δεν πρόσεξε τον δρόμο. Ήταν αφηρημένος, γιατί κοιτούσε στις γειτονιές τα παιδιά να παίζουν. Μόλις το έμαθε η Αλεξάνδρα κι ο γιος του ο Σταύρος έκλαιγαν από το πρῶι ως το βράδυ. Από τον θυμό και το κλάμα ο Σταύρος σκέφτηκε να μετακομίσει στην μάνα του ξανά. Έτσι το σπίτι το πούλησε σε κάτι ευγενικούς τουρίστες που ήθελαν μόνιμα να μείνουν στην Αθήνα.

Οι τουρίστες εμένα δεν με ήθελαν και με άφησαν στη μέση του δρόμου. Τότε πέρασε από εκεί ένας παλιατζής, με πήρε και έφτιαξε ένα σπίτι στη φύση με τα υλικά που βρήκε. Επειδή ήθελε συγκεκριμένη θέση να κάτσει, με έδεσε σε ένα δέντρο με χοντρές αλυσίδες για να μην πέφτω συνέχεια. Από εκείνη την στιγμή κάθεται πάνω μου.

Κάπου κάπου διάφορα ζώα, δηλαδή γάτες, σκύλοι, χελώνες... κάθονται πάνω μου. Μου άρεσε να κάθονται ζώα περισσότερο παρά ο παλιατζής ή διάφοροι άλλοι άνθρωποι.

Μου άρεσε όταν ήμουν στο σπίτι του

Σταύρου, αλλά όχι εδώ, γιατί εκεί αισθανόμουν πως είχα μια δική μου

οικογένεια και όχι να είμαι μόνη μου στο δάσος με έναν παλιατζή!

Μαριλένα

ΑΝ ΧΑΝΟΤΑΝΕ...

Μια μέρα όταν πήγα στο φροντιστήριο ο αδελφός μου ο Μαξ πήρε το αγαπημένο μου παιχνίδι, ένα λούτρινο σκυλάκι, και

το είχε βάλει κάτω από το κρεβάτι μου. Όταν ήρθα σπίτι το έψαχνα. Ήμουνα πολύ στενοχωρημένη που το είχα χάσει. Μετά άρχισα πάλι να το ψάχνω σε όλο το σπίτι. Ρώτησα και τον αδελφό μου που το είχε κρύψει. Εγώ συνέχισα να το ψάχνω, όμως καθώς το έψαχνα ο αδελφός μου ο Μαξ μου το έδωσε και ήμουνα χαρούμενη που το βρήκα.

Ντενίσα

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΠΟΥ ΠΑΙΖΩ

Ένα αγαπημένο πράγμα που έχω είναι το TOTAL MANIA. Είναι το αγαπημένο μου γιατί μου το έκανε δώρο η γιαγιά μου η Σοφία τα Χριστούγεννα. Αυτό το παιχνίδι έχει 1.000 κάρτες και διαφορετικές. Είναι διαφορετικές γιατί στις κάρτες έχει διαφορετικά παιχνίδια όπως ερωτήσεις γνώσεων, παντομίμα, Σωστό ή Λάθος, Λεξικό, Λεξομαχίες, Αναγραμματισμός, Τραγουδι, stand-up Comedy, Τι είμαι, Μην πεις και Θάρρος ή Αλήθεια. Αυτό πραγματικά είναι το αγαπημένο μου παιχνίδι.

Κατερίνα Μπ.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΙΑΛΙΑ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι τα κιάλια γιατί ο μπαμπάς μου το έκανε δώρο και γιατί μπορώ να δω πουλιά, παιδιά και μακριά. Μου αρέσει επειδή μπορώ να παρατηρώ τα πουλιά από μακριά, μπορώ να δω τα σύννεφα, τον ουρανό, τα αεροπλάνα, αυτοκίνητα και τους φίλους μου. Δεν το αγόρασα, μου το έκανε δώρο ο μπαμπάς και ο θείος μου.

Κρίστιαν

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΝΘΥΜΙΟ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι το tablet. Μου αρέσει επειδή μπορώ να κατεβάσω παιχνίδια ή μπορώ να παίξω παιχνίδια. Όλα τα tablet έχουν τις ίδιες εφαρμογές για παράδειγμα έχει χάρτη και viber για να μιλάς. Μπορώ να δω τη θερμοκρασία του καιρού, μπορώ να δω ακόμα βίντεο από όλο τον κόσμο. Αυτό το tablet μου το χει δώσει ο συνεργάτης του πατέρα μου και το έχω περίπου ενάμιση χρόνο. Αυτό το tablet το έχω ενθύμιο.

Ρωμαίο

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

Είμαι μια αρχαία φωτογραφική μηχανή . Με είχε φτιάξει κάποτε ένας γεωγράφος από την αρχαία Ελλάδα , με τα πιο σπουδαία υλικά της εποχής . Έχω περάσει από χέρι σε χέρι της οικογένειάς του .

Αυτός ο γεωγράφος που λέτε μια μέρα είχε ταξιδέψει στην Μ

Ασία κι ήμουνα τόσο χαρούμενη , γιατί , θα τύπωνα κι άλλες αναμνηστικές φωτογραφίες . Όμως ξαφνικά άρχισαν να έρχονται καταπάνω μας κάποιοι φρουροί ενός βασιλιά της Περσίας . Τρέξαμε και ξεφύγαμε .

Ευτυχώς δεν πάθαμε τίποτα !

Η άλλη μου ανάμνηση είναι αυτή : μια μέρα ταξιδέψαμε στην Ρώμη . Επειδή στην Σπάρτη που μέναμε είχαμε πολύ μικρό σπίτι . Λοιπόν, όταν πήγαμε στην Ρώμη, βρήκαμε αρκετά μεγαλύτερο σπίτι . Όμως κάτι τρομερό έγινε : Έγινε σεισμός , αλλά ο γεωγράφος και η γυναίκα του μας πρόσεξαν και γλιτώσαμε . Μετά από τρία χρόνια ξαναφτιάχτηκε η πόλη και πήγαν όλα καλά . Η Τρίτη ανάμνηση και η αγαπημένη μου είναι αυτή : τα γενέθλια των παιδιών του γεωγράφου . Γινόταν εννιά χρονών . Λοιπόν τα γενέθλια έγιναν στην Ρώμη, εκεί που ζούσαμε τότε . Το 318 π.Χ. Θυμάμαι πολύ και μια γκάφα που την είχαν κάνει τα παιδιά του γεωγράφου σε αυτόν : του είχαν κρύψει τα ρούχα που θα φορούσε για τα γενέθλιά τους , και καθότανε και τα έψαχνε σε όλη τη διάρκεια του πάρτι , και όλοι γελάσαμε .

Να σας πω τώρα και την άλλη , αυτή θα σας εξηγήσει πως βρέθηκα τώρα στο μουσείο της Ακρόπολης : Μια μέρα με είχαν πάρει τα παιδιά του γεωγράφου , και βγάζανε φωτογραφίες . Όμως καταλάθος με σπάσανε και με πετάξανε . Κι έτσι μετά από 50.000 χρόνια με βρήκανε οι αρχαιολόγοι και με βάλανε στη βιτρίνα του μουσείου . Έζησα μια περιπετειώδη ζωή στ' αλήθεια!

Γιούρι

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΒΑΛΙΤΣΑ.

Γεια, είμαι μια βαλίτσα. Με έφτιαξε ένας παππούς το 1969, πριν πολλά χρόνια. Με έφτιαξε γιατί πάντα η κόρη του ήθελε μια βαλίτσα. Α! Ξέχασα να σας πω ότι είμαι ξύλινη και από μέσα μου έχει βάλει ένα ύφασμα και κάτι κορδέλες για τα ρούχα. Ο παππούς , που τον έλεγαν Σπύρο , κουράστηκε πολύ μαζί μου , 5 ολόκληρα χρόνια ήθελε για να με κατασκευάσει.

Την επόμενη μέρα με έστειλαν με ένα φορτηγό που είχε σκοτάδι και πήγαινα αριστερά και δεξιά . Όταν σταμάτησε το φορτηγό ήρθε ένα κοριτσάκι . Τρόμαξα πάρα πολύ !

Εκείνη με πήγε στο σπίτι της και άρχισε να μου βάζει ρούχα στην κοιλιά μου. Εγώ δεν είχα συνηθίσει να μου βάζουνε ρούχα και της τα έφαγα . Την επόμενη μέρα μου έβαλε βιβλία και με πήγε στο σχολείο της . Είδα πολλά παιδιά εκεί. Με έβαλε στο πάτωμα και όλα τα παιδιά ήταν πάνω μου. Μετά από το σχολείο με κρατούσε δυνατά από το χερούλι και το χερούλι κόπηκε και χτύπησα στο κεφάλι. Με πήρε αγκαλιά και με πήγε σπίτι της .

Όταν με πήγε στο δωμάτιό της άρχισε να μου ράβει το χερούλι . Φώναξα με όλη την δύναμή μου , γιατί νόμιζα ότι θα με σκότωνε . Όταν Φώναξα ακούστηκε η φωνή μου και το κοριτσάκι άρχισε να με αποφεύγει . Ήθελα να της εξηγήσω ότι μιλάω αλλά φοβόμουνα μήπως με πετάξει . Το βράδυ πήρα μια απόφαση να της μιλήσω . Και της μίλησα . Εκείνη με ακούμπησε κάτω και μου είπε <<πώς μπορείς και μιλάς ; >> . Της είπα ότι ο πατέρας της μου έβαλε στόμα, αλλά δεν του μιλούσα . Το κοριτσάκι άρχισε να κλαίει . Της είπα <<γιατί κλαίς ; >> και μου είπε ότι της λείπει ο πατέρας της. Εγώ της απάντησα ότι δεν έχω κανέναν ούτε τον πατέρα μου, ούτε την μητέρα μου αλλά ούτε και αδελφία . Κι έτσι καθίσαμε σε μια πολυθρόνα και αρχίσαμε να κλαίμε και οι δυο. Μετά άρχισε να μου λέει ωραία παραμύθια που της έλεγε ο πατέρας της. Κι εγώ ιστορίες για τους δικούς μου.

Γελάγαμε, παίζαμε . Μου μάθαινε ότι δεν πρέπει να ντρέπομαι .

Όσπου μια μέρα γέρασε και με χάρισε στα εγγόνια της . Κι έτσι τώρα ζω μαζί τους .

Χαρά

Η ΟΜΟΡΦΗ ΓΑΤΟΥΛΑ ΜΟΥ!!!

Το αγαπημένο μου αντικείμενο είναι η γατούλα μου ένα λούτρινο αρκουδάκι. Μου το είχε δώσει η νονά μου όταν βαφτιζόμουν και από τότε δεν αφήνω κανέναν και τίποτα να την πειράξει ή να την ακουμπήσει εκτός από εμένα.

Η γατούλα μου είναι ροζ με ροζ λουλούδια και είχε ουρά, αλλά εγώ όταν ήμουν μικρή την έβγαλα καταλάθος όταν έπαιζα μαζί επίσης. Επίσης ήταν κάπως σκληρή αλλά με τα χρόνια και με τόσες αγκαλιές που την πήρα έγινε από σκληρή μαλακιά. Κάθε βράδυ την παίρνω αγκαλιά κι αν δεν την έχω το βράδυ δίπλα μου δεν σταματώ να την ψάχνω μέχρι να τη βρω. Αυτό είναι το αγαπημένο μου αντικείμενο και θα το έχω κι όταν μεγαλώσω.

Όλγα

ΟΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ ΜΟΥ ΤΣΑΝΤΕΣ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι οι κούκλες και οι τσάντες. Οι κούκλες μου αρέσουν γιατί είναι όμορφες γλυκές και μου αρέσει να παίζω ή να αλλάζω τα ρούχα τους. Οι τσάντες πλάτης

μου αρέσουν πιο πολύ από τις κούκλες γιατί μου αρέσει να κρατάω τσάντα όταν βγαίνω έξω. Οι τσάντες μου αρέσουν να είναι δερμάτινες, ροζ, γαλάζιο, μαύρο, γκρι, άσπρο, ασημί. Τις τσάντες τις αγοράζουμε με την μαμά και τη νονά στο Βραχάτι όταν γίνονται πανηγύρια ή γίνονται στην Αθήνα πανηγύρια. Στην τσάντα μέσα βάζω υγρό χεριών, τα κλειδιά του γραφείου μου, ένα ψεύτικο κινητό i-phone 5, τα γυαλιά ηλίου, κάτι λούτρινα, μπρελόκ και σημειωματάριο. Αυτό το διάστημα κρατάω τσάντα πλάτης γαλάζια με λουλούδια και μπρελόκ που έχω βάλει. Τις τσάντες τις προσέχω πολύ. "Όταν μεγαλώσω θα έχω και θα αγοράζω τις πιο ωραίες τσάντες. Δεν μπορώ να ξεχωρίσω πια τσάντα να κρατάω. Αγαπάω τις τσάντες μου και περιμένω κάθε γιορτή που θα μου δωρίσουν μια καινούργια για να βάλω τα πράγματά μου και τις αναμνήσεις μου.

Μαριλίτα

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ

Ήμουν ένα ύφασμα που με είχε φτιάξει μια γιαγιά, που την λέγανε "Rose". Αυτή ζούσε στην Αμερική. Εγώ με αυτήν είχαμε περάσει πολλές περιπέτειες. Πώς με είχε φτιάξει; Της άρεσαν οι καμήλες και είχε έναν ανιψιό που επίσης του άρεσαν. Γι' αυτό μου έφτιαξε πολλές καμήλες πάνω μου. Αυτή η γιαγιά με έφτιαξε με πολλές και διάφορες κλωστές. Μου είχε βάλει ένα όνομα: Καμίτσα. Με είχε φτιάξει γιατί ο ανιψιός της γιόρταζε! Όταν τελείωσε να με φτιάχνει ήταν τα γενέθλια του ανιψιού της. Με έδωσε στον ανιψιό της και του είπε: «χρόνια πολλά», κι αυτός είπε: «ευχαριστώ» .

Ο ανιψιός της, όταν ήταν μικρός, με κρατούσε σαν κουβέρτα. Θυμάμαι μια μέρα που τον είχαν μαλώσει οι γονείς του, σκεπάστηκε με εμένα και έκλαιγε όλη νύχτα! Κοιμηθήκαμε παρέα και τον παρηγόρησα. Μια άλλη νύχτα ήταν μόνος του μαζί μου και φοβόταν. Όταν ξύπνησε κατάλαβε πως είχε δει ένα κακό όνειρο.

Όταν μεγάλωσε με έκανε κασκόλ. Με φορούσε όταν πήγαινε βόλτες με τους φίλους του. Μια φορά κατά λάθος του έπεσα στα νερά. Όμως εκείνος με έπλυνε και με στέγνωσε με φροντίδα.

Τώρα πια που ο ανιψιός της Rose γέρασε με έδωσε στην κόρη του. Κι έτσι η ζωή μου συνεχίζεται τυλιγμένη στο λαιμό της Λούση, της κόρη του ανιψιού, αφού κι αυτή με φοράει σαν κασκόλ.

Ίντις

ΤΟ ΠΙΟ ΤΕΛΕΙΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ!!!

Το αγαπημένο μου επιτραπέζιο παιχνίδι είναι «Με το στόμα ανοιχτό», το πιο ξεκαρδιστικό παιχνίδι λέξεων. Αυτό το παιχνίδι παίζεται περίπου με 2 -6 άτομα και είναι για ηλικία πάνω από 8 χρονών. Έχει μέσα 6 μασελάκια, 4 μεγάλα, 2 μικρά, 150 κάρτες, 300 φράσεις και μια κλεψύδρα.

Χωριζόμαστε σε δυο ομάδες και αυτή η ομάδα που έχει καταλάβει τις φράσεις κερδίζει. Τα μασελάκια θα τα φορέσουν όταν έρθει η σειρά μας. Όταν φοράμε τα μασελάκια γυρίζουμε την κλεψύδρα και προσπαθούμε να πούμε την πρόταση που έχει η κάρτα. Όταν τελειώνει ο χρόνος και έχεις κερδίσει την μοιράζεσαι μαζί με την ομάδα σου. Αν χάσεις , την κάρτα την δίνεις στην αντίπαλη ομάδα.

Όταν τελειώσει το παιχνίδι μετράμε τις κάρτες και όποια ομάδα έχει τις περισσότερες κάρτες κερδίζει. Όταν βγάζουμε τα μασελάκια πρέπει να τα πλύνουμε γιατί , το στόμα του καθενός μας έχει μικρόβια. Αυτό είναι το παιχνίδι!!!

Μαρίνα

ΕΝΑ ΕΛΑΦΑΚΙ ΠΟΛΥ ΓΛΥΚΟ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι ένα ελαφάκι. Το είχα πάρει από ένα ζωολογικό πάρκο. Εκεί είχε πολλά ζώα και ο μπαμπάς της φίλης μου μας άφησε να πάρουμε ένα λούτρινο ζώακι η καθεμιά μας. Εγώ διάλεξα το ελαφάκι και η φίλη μου έναν πιγκουίνο. Εγώ αγάπησα το ελαφάκι και το έχω για έναν χρόνο. Μου αρέσει πάρα πολύ και το έχω ακόμη μαζί μου.

Κι αν χανόταν το αγαπημένο μου πράγμα;

Θα ένιωθα πολύ στενοχωρημένη και πάρα πολύ φοβισμένη, αλλά νομίζω ότι θα μπορούσα να μείνω ήρεμη για μια στιγμή τουλάχιστο.

Θα έλεγα στην μαμά μου ότι χάθηκε για να το ψάξουμε μαζί αλλά αν δεν το βρίσκαμε τότε

Θα έπρεπε να πάρουμε καινούργιο ή να συνεχίσουμε να ψάχνουμε. Αλλά φυσικά θα συνέχιζα να ψάχνω γιατί το αγαπώ πολύ !!!!!!!

Σοφία

ΕΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ

Το αγαπημένο μου πράγμα είναι το ps4. Αυτό είναι μεγάλο, μαύρο με κάτι τρύπες για να βάζεις τα καλώδια τον φορτιστή του χειριστηρίου. Σε αυτό μπορείς να παίζεις παιχνίδια τα οποία έχεις κατεβάσει και τα οποία έχεις αγοράσει. Τα παιχνίδια τα παίρνεις από διάφορα καταστήματα σαν τον Κωτσόβολο και κάνουν περίπου 50 ευρώ. Το ps4 το πήρα από Public . Μου αρέσει γιατί μπορώ να μπαίνω στο Youtube και να βλέπω πολλά βίντεο.

Τζέισι

Αφορμή για τη δημιουργία των κειμένων αλλά και για την έκδοση του περιοδικού μας στάθηκε η παράσταση κουκλοθέατρου «Η καμηλοπάρδαλη». Ευχαριστούμε πολύ την ομάδα horsignor για την εμπειρία που μας πρόσφερε.